

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN
101 ZVONIN / SONET

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN

101 ZVONIN/ SONET

Izbor Mirjane Smažil Kočan i Marita Mihovila Letice iz knjige u pripremi KONTESO VIDI
701 ZVONIN/ SONET

Uputa

Z = zvonini o zvoninu

C = o ljubavi, *crveni*

B = o sebi, *bijeli*

P = o društvu, *plavi*

M = o (ne)prilikama, *mr(s)ki*

Z1

ZVONIN JE SAŽETAK

Zvonin je sažetak i mene i svijeta
Disciplina mašte zanat akribije
Sve što se i kako u zvoninu zbije
Vazda stremi duši svakog čeljadeta

Promišljanjem starca a igrom djeteta
Zvonin zvoni kao kućne orlođije
I sklad i ljepotu otkriva i krije
Poniznosti pun a vrijedan pijeteta

Ne godi tek duši misli časti duhu
Već glasbu i ritam ostavlja u sluhu
Uzbudljiva žudna zatajena slavija

Spašava me zbrke virtualna doba
Nas dva smo sa svime pomireni oba
Konteso zvonin me smiruje obnavlja

17/3/21//23,25

Z2

PJESNIŠTAVA IMA

Pjesništava ima kolik i pjesnika
I toliko isto kao i čitača
Kad ova kad ona pomodnost nadjača
Zanimljivija od slave slavljenika

Rijetkih tako bude i izopćenika
Oni se ne trude kao narikača
Da baš njihov ego sve glase nadjača
Ili propovijedi marnog svećenika

Glasovi su naši nužno jedinstveni
Svačiji su pečat tek njegovi geni
Svaki vrag se samo s drugim vragom ženi

Svaka nadarenost to je dar od Boga
Konteso zvonina meštar biti stoga
Cilj ovog je mojeg truda posebnoga

25/2/21

Z4

IZRAVNO U STROJ JE

Izravno u stroj je bio avangardan
I stil i postupak u istom potezu
Imao je on sa svim što valja vezu
Ono Nešto svemu pouzdan je pandan

Ali ja sam trajno svih promjena gladan
Elementarizma uzpostavih tezu
Umno sa zaumnim tu je u savezu
Duhovna mi hrana i svetkom i svagdan

Ne nisam lutao već išao putom
Svojih nadahnuća i težem i krutom
Iskreno izlagah istinske potrebe

Konteso ja slijedim uvijek samo sebe
I tako konačno stigoh do zvonina
Pouzdana kao ljubav materina

26/2/21

Z8

NA KOLJENIMA JE

Na koljenima je ljudstvo nam trorasno
Najeзде virusa prijete sa svih strana
Narav je obrane svima nam zadana
Nehumano sve je i vrlo nečasno

Za slogu i pamet već je i prekasno
Tko će koga više za što manje dana
Nadmudriti jagmom profitterskog klana
Svatko je sebičan svima je to jasno

Moj zvonin se trudi sagledati stanje
Premda bezkorisno mu je upinjanje
Ne postoji doseg ovakvoga štiva

Samo moju savjest drži i otkriva
Konteso ikoga to ako i prene
Sve je u futuru isto tek bez mene

31/3/21

Z10

ZVONINU MOJEMU

Zvoninu mojemu sve baš sve je tema
Društvo poremećaj bilo koji sve na
Stihova je meti međutim tek pjena
Sve je to pjesnička utjecaja nema

Nestala o tomu svaka je dilema
Dakako i ljubav njegov a njena
Ne može i neće bit izostavljena
Sve kazati to je moja obća shema

Moćnici se svijeta na stih ne obziru
No oni prolaze pjesništvo ostaje
Tad oni pjena su a pjesma čvrsta je

Konteso jednako u ratu i miru
Ja riječima gradim svoje građevine
Svijest i svjetlost svoju i trajne istine

30/8/21

Z11

SVAKO JUTRO JEDAN

Svako jutro jedan sonetin natašte
Preporučljivo je tako započeti
Dan u svako vrijeme i zimi i ljeti
Iz stvarnosti ili slutnje ili mašte

Ali navade se pridržavat baš te
Imati što reći ali to i htjeti
Dok svježa je glava sve to poduzeti
A nemati misli sebične i tašte

Dakako važna je mašti disciplina
Bez dvostrukih rima tek ponekad i to
Talenat naravno vještina očito

Kada sve to tu je evo i zvonina
Konteso čitaj ga smiješkom dobre volje
Od Tebe baš nitko to ne radi bolje

6/9/21

Z15

JA SVOJ ZVONIN ZIDAM

Ja svoj zvonin zidam kao pradjed što je
Sam samcat zidao danas moju kuću
Predan svom naumu u svakom svanuću
I u svim danima koji još predstoje

Ono što uradim samo to je moje
Djelo upravljeno ljudskomu pregnuću
Da raduje možda i čeljad buduću
Svi vladari svijeta sudbine što kroje

Poreći ne mogu znanje i meštriju
Gradim svoje ali na dobrobit sviju
I djed tako isto i moj dobri tata

Svi oni bili su meštri svog zanata
Konteso ja samo hrvatskim riječima
Umijem graditi što darujem svima

18/9/21

Z18

NE BROJIM KORAKE

Ne brojim korake samo hodam hodam
Terapijski ispod na visu kapele
Na to su se eto sve zamisli svele
Groblju uz kapelu i sebe da dodam

Istinu o sebi i svemu da odam
Već kasno je mlade te-ve su zavele
Što me raztužuje tomu se vesele
Uvježbavajući mantru „kupim prodam“

Konteso oduvijek tako je kako je
Ja druge sam sorte uzdanice moje
Sve su samo riječi a što kažu komu

Pogledaj me veli pradjedovo gumno
Stožer nijemo šapnu zaumno a umno
Veseli se skladnu zvoninu svakomu

9/7/21

Z22

VERSI MI SE

Versi mi se slažu ili se ne slažu
Svi su s istog stabla ali svaka grana
Drugačijim svjetlom biva obasjana
Iste a drukčije one se pomažu

Međusobno pa se vole a i lažu
Ponekada da bi lica zaplakana
Ponovno postala vedra nasmijana
Uvijek bude važan način kako kažu

Konteso riječi se pažljivo biraju
Svaka voli biti lijepa na usnama
Kad su osamljene riječi malo daju

U rečenicama pričama pjesmama
Još kad su i složne smisla kad imaju
Tada punim sjajem zvonin obasjaju

30/7/21

Z24

U MENI SEDAM JE

U meni je sedam i više pjesnika
Svaki od njih ja sam a i onaj drugi
No jedini koji pradjedovoj fugi
Divi se očima vjerna nasljednika

Iako lice mi tek jedna je slika
Ja već u nekoj sam nebesnoj udruzi
Gdje puno nas ima svi odani dūgi
Nebesnici žarom marna znanstvenika

Koji odkrio je nešto posve novo
No ja ne poričem ni starinsko ovo
Te su svi načini stihova mi moji

Podjednako tako zvonini su svoji
Višeznačan tako ja sam višestilan
Konteso pjesmama bogat i obilan

2/10/21

Z26

PET MI JE ZVONINA

Pet mi je zvonina nestalo s ekrana
Nezgoda ta nì sad meni ne da mira
Najbolji su bili plod mojih nemira
Zato je duboka i peče ta rana

Pet njih četa mala ali odabrana
Uvjeren sam u to odraz mojeg hira
Sve to skupa nije nego zbir dodira
Nesvijesti i svijesti u meni zarana

Negdje zapretanih nema ih bez mene
Oni ne postoje a ni sa mnom sada
Neka napusti te svaka Tvoja nada

Konteso da neće ovo sokoćalo*
Fah-idiot kom do ničeg nije stalo
I nas izbrisati čim nevolja krene

7/2/22

Sokoćalo (srb.) = čudovito svjetlo, zaslon, ekran, filmsko platno, kompjutor itsl.

Z32

NAPISATI ZVONIN

Napisati zvonin snažno me povuče
Smislio sam sinoć već prvu kvatrinu
Prije sna nenadno stihovi mi sinu
Ali sinoć to je već zapravo juče

Jutros izgubljeni versi mene muče
Laptop ih proguta odu u nigdinu
Često meni tako u trenutku ginu
A nikako da me pameti nauče

Da ih zapisati moram nečim smjesta
Koliko mi tako zvonina već nesta
Moj sudče u meni priznajem ti kriv sam

Konteso nikada naučio nisam
Odmah zapisati time život kvarim
Sve češće sve više zbog tog što već starim

24/3/22

Z35

MOTRE TE ZAVIDNI

Motre te zavidni mrki kritikusi
Obezvrijedit će ti cjelokupno djelo
Prešutjet ga ako bude im se htjelo
Što i dosad rade još jednom izkusi

Kao onaj papa u troprstnoj pusi
Nema tog što biti nikad ne bi smjelo
Ponavlja se stalno nedjelo ne djelo
Pandorini posvud vrebaju te dusi

No gradi što gradiš kao pradjed fuge
Skladne i pravilne sred trnja i drače
Primitivci sonet ne haju dapače

Pjesništvo njima su jadne bedastoće
Čuvaš sebi sebe dok brigaš za druge
Konteso brljaju što se komu hoće

1/4/22

Z39

ZVONIN ZAČINJE SE

Zvonin začinje se sa glasbom u sluhu
To sonetna skladna bit će melodija
Duhu je ugodna i a i duši prija
Podatna i draga i oku i uhu

S misli i spoznajom stalno u dosluhu
Muzički pak to je govorna arija
A u svemu tomu nazočan sam i ja
Neposlušne riječi prilaze posluhu

Nema neposlušnih Konteso ni jedne
Svaka jedna drugoj složno su nasljedne
Te moj zvonin stoga doista i zvoni

Svakomu do njega što možda će doći
No moje će doba do tada već proći
Čut ga mogu koji lijeposti su skloni

10/4/22

Z43

TAKO PRIROĐENO

Tako prirodno i prirodno teče
Stih sa svakim stihom u proljetno veče
Stihovi me moji raduju i liječe
Zvonini mi zvone ječe zvuče zveče

Skladnih riječi uvijek dovoljno doteče
Jedne drugim ritam nimalo ne priječe
Svaka znade što je važnije i preče
Ni jedna nijednoj značenje ne niječe

Sklad hrvatskog mojeg tko bi da odreče
Sa svim jezicima i moj se natječe
No nikada jedan drugog ne zatěče

Moja riječ ničiju ne smeta ne siječe
Samohodno svoje vlastitosti steče
Konteso tom svemu brojni su prèteče

11/5/22// 20,25

Z44

NOJI SU ZVONINI

Moji su zvonini iznad sebičnosti
Prije no za sebe ja brigam za druge
Nakon ljetne kiše nebesnice duge
Svjedoče nakanu moje odanosti

Sebičnjak ni jedan neće da oprosti
Meni moju skrb za sebehrane tuge
Trpjet ću morati prijezir i poruge
Ja drugačiji sam druge zadanosti

Konteso od Tvoga do mojega ega
U stihovlju ima svega i svačega
Ali kada osmijehom njeguješ sve živo

Cvijeće vrt i kuću i stol i postelju
Ničem ne dopuštaš skrenuti ukrivo
Svaku Tvoju spreman ispunit sam želju

5/5/22

Z46

HRVATSKI PJESNICI

Hrvatski pjesnici skladaju zvonine
Verse libre im se učini prelako
Pisati no nije to baš posve tako
Pošto i to traži skladanje cjeline

Nadahnuće pjesmom vrlo rijetko sine
Cjelovitost sročit trsimo se jako
No jalovo često pregnuće je svako
Pa nema baš neke vrijedne umjetnine

Zato u sonetu vazda ima sklada
Konteso ljepote zvonke zvonjelice
Te ja zadovoljan uvijek budem kada

Sklad uspijem stvorit ozari mi lice
Bacim sve kad trice neke su posrijedi
Savršeno skladan zvonin uvijek vrijedi

8/2/21

Z47

OVO JE DANAŠNJE

Ovo je današnje različito vrijeme
Okolnosti druge posve i u svemu
Što meni je blisko to nije i njemu
Zavidnici nek se to priznati sprema

Meštiju soneta vrlo rijetko sjeme
Mnogi poet pita zašto sijati čemu
Konteso ja nemam o tomu dilemu
Jer zvonin je krema sve pjesničke kreme

Te mu mnogi traže rimu i cezuru
Ovladati njime žudjeli su predci
Virtuoznu stihu ne istječe rok

Vrijede li doista ti sonetni redci
Traju i trajat će ad eternam dok
Tisućljeća jezde četvrtci pa petci

8/2/21

Z50

DUBOKO PREZREO

Duboko prezreo ja bio sam rime
Prisilno stihovi e da su se stisli
I da rima guši nesputanost misli
Čitavo pjesništvo da kvari se time

Konteso uvjeren da moj stih i ime
Pokazuju da su jasni i suvisli
Rimovati ne htjeh niti u primisli
Njegovah slobodne prostore intime

To sve i jest tako rima da sputava
Istinu govorim no ono što dava
Nadilazi svaku radost i užitak

Rimovanje nije smisao ni bitak
No um kada neum i eros naslijedi
Napisati zvonin dragocjenost vrijedi

7/9/22

Z51

JEST OVO SU KRATKI

Jest ovo su kratki eseji tako je
Da baš tomu služe stihovi ovdašnji
Oni su i proza stog jer ja današnji
Pripovijedam sebe i u meni što je

A i izvan mene u društvu kako je
Sve se to ponavlja i svi smo svagdašnji
Ali svi smo novi premda nekadašnji
Sutra ćemo biti razlike postoje

No i nema ih pa drukčije no ini
Zapisujem kakvim sve se meni čini
Gledano odavde s kraja našeg svijeta

Kada kasna ljeta s naivom djeteta
Konteso u meni savezništvo stvore
Tad moji stihovi nekom nešto zbore

21/9/21

Z53

ISTINA PJESNIČKE

Istina pjesničke sve to nisu teme
Političke vjerske i o društvu sve te
Nitko živ o tomu ne piše sonete
Nego komentare članke bez dileme

Znam da pjesma tako ne radi probleme
Ali odmaknuti moram sve proklete
Misli jer me muče i svemu mi štete
Kao i balkansko mržnje puno pleme

Bolni čir istisnut sam se odvažio
Ključ moj to je za tu i za takvu bravu
Na taj način sebe da bih osnažio

Konteso opaske Tvoje uvažio
Kao i sve pjesme mru u zaboravu
No jesam koji sam znam da sam u pravu

31/3/21

C2

ISKRENO PJESNIŠTVO

Iskreno pjesništvo plaća se životom
No pjesnički zanat malobrojni znaju
Pjesnika je mnoštvo posvuda lutaju
Sebe nose sobom no ne zborim o tom

To su moja braća nazvat će me skotom
Ne hvalim li sve što ikad izventaju
Ljutiti su na me u mojemu kraju
Boljega od sebe zgaze pljunu potom

Ali ja ko i svi samo prah sam praha
Svega samo dijelak tek milijarditi
Konteso priđi mi da budem tko i ti

Puls Tvoj da osjetim tijelo kako diše
Od svega na svijetu vrijedi ponajviše
Ljubit i pisati do posljednjeg daha

16/2/21

C7

GLE DAM TVOJE RUKE

Gledam Tvoje ruke kako vješto rade
Čiste kuću sobu vrt kao služkinja
A ne majka baka dama pjesnikinja
Suvlasnica lijepo uređene zgrade

Ako gdje na svijetu još neka imade
Da i u njoj takva bića žižak tinja
Pa bila kraljica ili sirotinja
Konteso pokaži bez neke ograde

Kada ništa nemaš tada sebe imat
Radije što dati nego išta primat
Kad si ko da nosiš Majke Božje veo

Zaslužna za jelo za stol za postelju
Brineš više moju nego svoju želju
Tada rekнем glasno In excelsis Deo

20/2/21//23,30

C8

POJCI RENESANCI

Pojci renesanci živjeli su bolje
Elektrike nije bilo ni zaslona
Filmova laptopa tek zvonjave zvona
Sve prirodno i po mjeri Božje Volje

Kralj je bio gore svi ostali dolje
Sva čeljad je bila kazalištu sklona
Bez televizije i bez aviona
Državu nemahu lupeži i drolje

Samo da imamo sređenost i mira
Bez demokrate i ratnih poprišta
Od ostalog svega ne treba nam ništa

Konteso uz oganj našega ognjišta
Uljanica kuto vina kruha sira
Cijelu večer slušat vjetar kako svira

6/3/21

C13

POŠTOM STIŽE NAMA

Poštom stiže nama ta antologija
Među svakakvima i nâs tamo ima
Odbio bih družiti s takvim se mnogima
Samoljublje dok im u grotlu orgija

U huki jezikā tu smo i Ti i ja
Uči me dobroti biti sa smjernima
U žudnji ljubavi s bogobojažnima
Sebeljublje da mi nikad ne proklja

U sjevremenu smo sekunda govora
Krhota samo negdje neke riječi
Samodopadnost nam to neka izliječi

Skroviti kratak život zaklonjen od zala
S mačkama i cvijećem koji si nam dala
Konteso kraljice našeg skromnog dvora

13/3/21

C20

IMA LI OD OVOG

Ima li od ovog nekog boljeg svijeta
Sve su nagađanja i teško je znati
Ovo je najbolji tako kad se shvati
To je onda život nesvjesna djeteta

Prostodušan kojem sve je opereta
Ni o čem ne mislit pjevat skakutati
Najblesaviji je pa najmanje pati
Spoznanja ni znanja nikakva tereta

Izuma je bezbroj olakšanja smjèlā
Tvoje kad moje je a moje je Tvoje
Konteso bitno je sve da zajedno je

Kada dođe doba oronula tijela
Sve vrijedno nam tada posve bezvrijedno je
Osim lijepe riječi osim ruke Tvoje

23/3/21

C26

KADA POGLED NAM

Kada pogled nam kroz prozor i ne treba
Zavjese se spuste svijet ostaje vani
Mi za trenutke smo takve odabrani
Sad smo izvan svijeta pa i iznad neba

Osim nas nikakvih nemamo potreba
Ne znamo ni gdje smo ni na kojoj strani
Duša dušu prima tijelo tijelo hrani
Predahnemo samo ako nam zatreba

Ni jučer ni sutra nego ovo sada
Nama svim uza nas i u nama vlada
Nemamo ni svijesti ali i što će nam

Sva naša vremena u sekundu spremam
Konteso kada nam dogodi se sve to
Neka bude čisto a nama i sveto

29/8/21

C30

LJEPOTA JE VRLO

Ljepota je vrlo opasna pojava
Ljepotica biti dar je Svevišnjega
Svaka ište sebe da bi našla njega
Ili nju jer znamo Vrag nikad ne spava

Drugačiji sni su danas druga java
Izopačenja su posebnoga stijega
Uživati život vrijedi iznad svega
Tijelo potrošiti dok užitak dava

Konteso pogledaj ovu ta je prava
Vidi kako hoda gracilna koraka
Poželjeti će je i svaki i svaka

Kada bude stara oronula sama
I već bez ičega osim zaborava
Zavidjet će tada skladu našem nama

3/7/21

C31

LJETNA KIŠA TO JE

Ljetna kiša to je ona koja zvoni
Kapi skaču pločnik odjednom pun vode
Smokve još nezrele snažno dišu plode
A da ne pokisne svak žustro se skloni

Mi ne postupismo tako ko svi oni
Kapi svježje kiše na ljubav navode
Puno uživanje iskonske slobode
Konteso sjeti se što će nam zakloni

Rekli smo na plaži posve sami goli
Sa usana kišu pijem ti niz tijelo
Cijedi se ugodna ludi smo zacijelo

To zrno ludosti danas vrijedi zlata
Jer bili smo ptice vrlo rijetka jata
Obzire odklanja onaj koji voli

5/7/21

C32

KADA UMORAN SAM

Kada umoran sam kada je vrućina
Kad nema nikoga da me od zla brani
Kad bliži se kraju život razdavani
Kada jedva dišem južina vrelina

Kad spušta se na me odozgo s visina
Sva moja budućnost kada je već lani
Kad Fortuni nisam onaj odabrani
Premda uzdah se u zakone vrlina

Mimo svih nadanja svi u mom životu
Koje sam stvarao su me potirali
Ne obtužujem ih bitno nisu znali

Konteso uzdam se u Tvoju dobrotu
Ti si usred járe spasonosna hlada
Pustinjska oaza svih mojih nikada

7/7/21

C33

KAD SE SPUSTE ŠKURE

Kad se spuste škure nema vanjskog svijeta
Čas je za plovidbu po cijeloj postelji
Skrivalice nema baš ni jednoj želji
S iskustvom mudraca a s mozgom djeteta

Brzina kad koja prva treća peta
Valovi kad sitni kad golemi velji
Mi smo im predani jaki krotitelji
Ko mlade vjernice žudan kateheta

Koji odustaje od svojeg nauka
No Bog je posvuda pa i ispod struka
Konteso mila si umiljata tiha

No plovidba nije zavazda utiha
Prolomi oblaka nevere i tuča
Pod utihom negdje stalno kuha ključa

10/7/21

C36

DOBRO JUTRO DRAGI

Dobro jutro dragi kažeš a koliko
Mjeseca je dana sati još ostalo
Znam da živim dugo ali još bih malo
Da dovršim svoje djelo neveliko

Zalud svijet popravljam na što sam naviko
Dovršit početo do tog mi je stalo
Makar skladan zvonin kad bi mi se dalo
Prije nego odem odkud sam poniko

Konteso već nakon naših brodoloma
Tvojeg sretna svijeta jednako i moga
Tebe imam samo i drugo nikoga

Onog jutra kada sama budeš doma
Dobro jutro reci sama sebi tada
Jer ja ću bit s Tobom isto ko i sada

15/2/22

C37

JUČER SAM TI SONET

Jučer sam Ti sonet nà dar napisao
Četrnaest drugoga mjeseca i dana
Umjesto naslova tako napisana
Zvonin taj o nama tad sam Ti predao

Ti si ga čitala uzbuđena kao
Djevojčica neka već od jutra rana
Radoznala od čeg pjesma je sazdana
Mjesto pisma koje nekad sam Ti slao

Zaboravih kliknut na zaslonu „spremi“
Dirljivom tercinom zadnjom uzbuđena
Tvoja suza zasja ti iznenađena

Dotakla si tipku još u svojoj tremi
Svega nesta smjesta i neznano kamo
Lijep rođen a mrtav tek Ti i ja znamo

15/2/22

C38

POTRAGA ZA STIHOM

Potruga za stihom izgubljenim to je
Iskat sama sebe nikad se ne naći
U zaumno ono pokušati zaći
A ne shvatit nikad što je ni kakvo je

Kada nađoh tada sve moje i Tvoje
Ti to sve si htjela u meni pronaći
Život sve dulji je zapravo sve kraći
Shvatila si odmah sve to da tako je

Moje nasljedstvo su Tvoje uspomene
Ako ima Tebe tad ima i mene
A nema nas ako sjećanje uvene

Nosiš rosna jutra a i mutne sjene
Konteso trčiš kroz dane zagubljene
Uzbrdo se penješ kad nizbrdo krene

15/2/22

C39

SVAKO NOVO JUTRO

Svako novo jutro to život je novi
Osmijeh u svakomu lakom ustajanju
Osobito onda kada sam u stanju
Zvoninima svojim nadat se prinovi

Sve što jest ja ne znam kamo zašto plovi
Uzalud pitat je i noću i danju
Plovimo a nema nade pristajanju
Upravo o tomu ovi su stihovi

Jutro je još jedan cijeli dan predstoji
Izlazim pred vrata a koraci Tvoji
Nisi sâm ja tu sam evo me kazuju

Jutarnje tišine sa cvijećem ljubuju
Rosni vrt iznosiš na svojem dlanu
Konteso radost si današnjemu danu

1/10/21

C41

TVOJE RUKE NJEŽNO

Tvoje ruke nježno kada me poviju
Kao pamuk lahkim nježnim dlanovima
U rebrima kada hladna mi je zima
Nevidljivo mi se oči tad nasmiju

A ponjavom toplom kad me obaviju
Duh to je ne tijelo kojega još ima
U svjetlosti svijesti s Tvojim osmijesima
U uzdarju Tvojih ruka obadviju

Premda skutreni sam u postelji samac
Sa mnom si dok broda našega se pramac
Odupire čvrsto snažnomu valovlju

Konteso zato sad čuj i moju volju
Zadrži još časak tu toplinu dlana
I tu svjetlost svijeta s mekanih usana

11/3/22

C42

CVJETOVI SE BUDE

Cvjetovi se bude dižu otvaraju
Jutro proljetno je tu u Tvojim bašti
Na desetom katu u urbanoj mašti
Živim s Tobom smiren pridjevi ne znaju

Značaj imenice premda joj ga daju
Imenica Ti si središnja i baš Ti
Superlativi jer neki su već tašti
Kažeš sad i ovdje niti ne trebaju

Razgovaraš s cvijećem ali i s pticama
Na terasu slete nikad nisi sama
Pa i njih nahraniš kruhom skrbna brižna

Konteso Ti si mi trajno nedostižna
Kada zoveš ptice kad njeguješ cvijeće
Ne dosežem Tvoje ljubavi umijeće

25/3/22

C44

KADA MI SE VRATI

Kada mi se vrati tad želim da ode
A čim otišla je želim da se vrati
Ni s njome ni bez nje ne mogu obstati
Žali se a stalno grlom u jagode

Gazi zaljubljenik ne zna kamo brode
Lađe kojih nema uzaludno prati
Flotu koja tone ni jesti ni spati
Koraci njegovi nikamo ne hode

Konteso Ti i ja svadbe i sprovode
Već ne pohodimo dostatni smo sebi
Brodolomā zgode prošlost neka trijebi

Jasno nam je kamo puti naši vode
S rukom u ruci moguće nam sve je
Svakog jutra pitam tvoja ruka gdje je

9/4/22

C47

TI ČITAŠ SVE MOJE

Ti čitaš sve moje što je napisano
Ja Tvoje tek ono što je meni dano
Čitaš Ti i ono još nenapisano
Štivo ni u misli još nerazvrstano

Prirođeno Ti je to i bogodano
Pročitati misli brzo i svestrano
Imenovati i nèimenovano
Ili razvrstati još nerazvrstano

Razpetljati ono što je zapetljano
Ubireš i ono što već je ubrano
I prilaziš meni smjerno i odano

Oko nek Ti nikad nije uplakano
Konteso a lice vazda nasmijano
Noćas u postelju leći ćemo rano

28/4/22

B1

JEDINSTVEN OTISAK

Jedinstven otisak mojega je palca
De-en-ka biljezi podjednako tako
Svoje zasebnosti ima biće svako
Rijetko kom priznaju pečat genijalca

Teško steći već je pojam vrla znalca
Konteso sonetom sad baratam lako
Umjetnost da bude sve što njim sam tãko
To je kao privid mutna klerikalca

Ja dalek i neznan iz Hrvatske moje
Dobro razpoznajem tko je tko i što je
Što i gdje je u tim novim biljezima

Koliko prigode moj kôd ovdje ima
U kaljuži blatnoj zavisti i jala
Moj zvonin izniče gdje je pamet stala

19/1/ 2021

B4

OBITELJSKA NAŠA

Obiteljska naša grobnica pohlepom
Rođaka mi bješe sužena i mala
Pa budućnost novih naraštaja stala
U nju ne bi a i ne vidjeh je lijepom

Budućnost je važna ko kiša nad stepom
Da se ne isuši ploda da bi dala
Konteso i sebe e da bi imala
Nahranit se mora nekim novim Stijepom

No toga bit neće jer nema poroda
Dolazećim kada krv je što i voda
Još i važnija im vodu mogu piti

Uzalud proširih grobnicu no Bogu
Konteso zahvalu izustit sad mogu
Jer nas dvoje u njoj sami ćemo biti

14/2/21

B7

JOŠ PRIJE ROĐENJA

Još prije rođenja sve je određeno
Narod zna i kaže „u zvijezdama piše“
U dolinu suza narodi se slīše
I mojim životom to je potvrđeno

Meni svakog dana svako jutro sneno
Ukaže se ono što mi zatajiše
I vjere i žreci a strah ponajviše
U genima sve to jasno vidim eno

Svi nekamo hoće svi nečemu plove
Svako zlo se vraća svaki dug se plaća
Sudbini umaknut baš nitko ne može

Ni „izmaknuti se iz vlastite kože“
Konteso u klupku nemoćnih golaća
I ja tek sam „slamka među vihorove“

17/2/21

B22

VELJE BRDO ALI

Velje brdo ali zapravo planina
A njoj po sljemenu granica državna
S juga Dubrovačka Republika slavna
A sjeverno vala zvana Sutorina

Tamo jèstmo pîsmo rakije i vina
Novi god čekasmo proslava bje javna
Moj prijatelj i ja cura neka glavna
Htjede ispast a on biti junačina

Od veće nevolje spasi nas mašina
Ali motor crče osta pokraj staze
Svaki svojoj kući čeka me divljina

Gluho doba noći ponoćne prikaze
Strah od smrti i rub živčanoga sloma
Konteso sreća je živ dospjeti doma

25/2/21

B25

NOVINSKU STRANICU

Novinsku stranicu vidi desno gore
Jer udarne tu su uvijek glavne vijesti
Da ih stalno gutaš na to će te svèsti
Svi se novinarci za gazdu svog bore

Ako vijestī nema oni ih tad stvore
Kokoš da će jaje snijeti ili snesti
Da prodaš taj papir tad valja izvesti
Da se oko toga čak prijepori stvore

Kada ima desnog nek i lijevog bude
Lijevi tvore desne desni stvore lijeve
Već sutra zaborav spere sve te pljeve

A previše vijesti znači da izjesti
Ovisnost Konteso te će jadne ljude
Svaka moja nesvijest bolja je od svijesti

28/2/21

B34

POMIREN SA SVIME

Pomiren sa svime nipošto sa svima
Nikada očaran nikad razočaran
Nadležnim podložan obmanjivan varan
Sam se sebi čudim kako me još ima

Ni jedno mi ljeto ni jedna mi zima
Jesen i proljeće san moj pomno stváran
Ne razàzna zbilja poredak joj kvaran
A ja letio sam novim zamasima

Cijeli moj život možda san je bio
Nepotrebna stvarnost sna lošiji dio
Zbilju sam trpio snom živio sàmo

O upitnik vješan nemam više kamo
Konteso živimo ono što se snije
Nasloni se na me tad ima čeg nije

10/3/21// 23,20

B48

MOŽDA ME MUČILA

Možda me mučila vrela snomorica
Iskao sam u snu osmijeh prijatelja
Lica meni dragih ljubaznih žitelja
Kad mi se učini da je stranputica

To gdje sam gdje tražim poznata mi lica
Uza se ih žudim duša bi mi htjela
Mučninu mi neku e da bi podnijela
Imat punu korpu vedrih snohvatica

Imanje od sanja od valjanih ljudi
Od pjesnika ljubav Konteso prosudi
Maskirana stupa ko na scenske daske

Stvarnost to je možda ili smicalica
Kamo god pogledam vidim samo maske
A nijedna maska nema svojeg lica

14/8/21

B52

MOJI PREDCI TEŠKO

Moji predci teško mučno su živjeli
A budućih mojih ne vidim da ima
Znači da sam samac ali među njima
Svi oni su svima samo dobro htjeli

Mi takvi smo ljudi zla nekog nanijeli
Nikad nikom nismo niti u mislima
Premda među nama ima pobratima
Koji su se u zla svakoja upleli

Gledam tko sam koji što radim sa sobom
Dijete kad sam bio i sada nad grobom
Žudio sam da nam svima bude bolje

Ne odustajem pa i sad imam volje
Konteso što mogu darivati svima
Korijen mi je dubok u svojim ljudima

19/8/21

B57

NIKADA NE IMAH

Nikada ne imah svoje ideale
Ideje njih jesam imao dakako
Zanose djetinje i ljubavne jako
Iluzije posvud ko reklame sjale

Smiješile mi se zanosne me zvale
Zanesen u djelo umjetničko svako
Ne samo u svoje ali naopako
Kada krene one u čudu su stàle

Obmane čuđenjem razširile zjene
Ti sad nas ne trebaš ali ni mi tebe
Nas odbacio si a time i sebe

Konteso obsjene i godina sjene
Gase sve u meni na tijelu sve pada
Ukraće nema me onog od nekada

21/3/21

B59

PUNINOM ŽUTILA

Puninom žutila forzicije grana
Njiše se za staklom golema prozora
Dnevnog nam boravka u dašku lahora
Sja i bliješti mladim suncem obasjana

Ljepotu ta žuta pjeva bogomdana
Premda nema glâsa ona do zastora
Glâsa se zanosom mlada božjeg stvora
Bez ijednog listka bujno razcvjetana

Cvjetna grana svog je cvata na vrhuncu
I sa vjetrom pleše ko na maturalnom
Smije se veseli proljetnomu suncu

Sve za svojeg doba u ozračju balnom
Konteso raskoši tē grane me sjete
Na sve uzbudljivo prije dvadesete

25/3/21

B63

U RODNOJ MI KUĆI

U rodnoj mi kući ali i uza nju
Tek u sjećanju je momu čega nema
Ona mi je bitna i temeljna tema
S njome sam i u njoj i noću i danju

I kad nisam tamo boravit u stanju
Ulišta odrine mačka koja drijema
Mama brašenicu umijesiti sprema
Sebe kada sijem sjećanja se žanju

Ni tkalačkog stana tamo nema više
Odore seljačke sve mi razgrabiše
Kuća ipak živi uredna je diše

Konteso Ti si joj njena dobra vila
Samo moja mama slična Ti je bila
Predana joj u njoj gnijezdo si nam svila

29/3/21

B64

POJCI RENESANCI

Pojci renesanci i prevoditelji
I prepjevci vješto verse svoje pletu
Odlično se snađu u tuđu sonetu
Dok ja brigam tek o svog zvonina želji

Najbolje stihove nađem u postelji
Kad ležim nauznak gol u vruću ljetu
A zimi jednako u toplu krevetu
Tada stih i ja smo dobri prijatelji

Ležeći zapišem da mi ne umakne
Olovku uza se držim pored jakne
Da uradim sve to odmah i čim prije

Konteso hvala Ti jer trpiš me takva
Bolje takva kažeš nego li nikakva
Otići ću smišljam stoga što kasnije

8/3/21

B68

STOŽER I GUMNO MI

Stožer i gumno mi vrijednu simboliku
Imaju jer tu je zakon sva svemira
Sve njegove vrtnje mira i nemira
Vidjeti na gumnu imamo priliku

Središte svega je u stožernom liku
No lik Bog da ima stožer to negira
Čvrst uspravan kamen nije lik a dira
U značenje svega zbilju svekoliku

Stožer i gumno su oblik okrugao
Oko stožera se sva vršidba vrti
Zemlja oko osi s njom i mi do smrti

Gen pradjedov mi se gumnom ukazao
Konteso imamo što Bog nam je dao
Naum svog nauka on je možda znao

17/4/21

B78

ČISTA UMJETNOST DA

Čista umjetnost da svaka pjesma bude
Da ne služi vjeri niti domovini
Ni narodu nekom i neka stih čini
Ljepotu užitek za probrane ljude

O smislu njezinu valjano nek sude
Ljubitelji samo ne ni jedni ini
Pjesništvu odani i umni i fini
Dosezima da se raduju i čude

Mladac takav nekad zamišljah nakane
Umjetnici da su samo umjetnosti
Vjerni i odani sa zrcem ludosti

To vrijedi i danas ali s druge strane
Konteso spoznaje pletu druge priče
Valjan pjesnik svog se puka ne odriče

4/9/21

B87

RIJETKO SE POSREĆI

Rijetko se posreći s kime li živjet ćeš
Od sto zmija jedna tek otrovna nije
Svoj križ iznosiš do vrha Kalvarije
A svi misle kako rajskim vrtom šećeš

Ni križ ni Golgotu spominjati nećeš
Ni kad plače ti se ni kad ti se smije
O tom ne govoriš a nisi ni prije
Sve svoje sa sobom i dalje ponijet ćeš

Sve što imaš daš im a kažu blebećeš
Ima puno toga ništa ne premećeš
Na vlastite konte Konteso tako je

Kako jest a vidiš i sama kako je
Odkad živiš sa mnom kao i ja s Tobom
Lakše se je nosit i sa samim sobom

9/9/21

B94

TAKO JE I TATA

Tako je i tata govorio često
Ako bacim poslije bačeno zatreba
Nikad ne znam kakva bit će mi potreba
Glavno je da sve to ima svoje mjesto

Stvar neka se čuva a i neka vijest o
Nečemu važnomu i to čuvat treba
Zapisat i spremit jer ne pada s neba
Ništa pa vrijedilo kunu ili petsto

Kad je otišao njegov svijet je nesto
Radionica i alat bat za tijesto
Konteso sve to je još samo u meni

Ti nama ne trebaš nestani izreni
Miču me neznanci ulazeći u to
Što umrijet će sa mnom sveto netaknuto

18/9/21

B100

IMA LI SUDBINE

Ima li sudbine je li zapisano
Sve unaprijed što li to će s nama biti
U zvijezdama negdje jer tamo smo skrivi
Tvorac svega zna što nama nije znano

Sve naše odluke sve je samo san o
Sebi koji nas od bezizgleda štiti
Razabrati nikad one tajne niti
Ne možemo to nam eto nije dano

Trčimo brinemo ustajemo rano
Kao svaki mrav što tegli zrno kano
Da se ne ponavlja stoput ponavljano

Konteso ko predci sam sijem i sadim
Svoj san sam uzgajam svoje jade jadim
Iz prazna u šuplje to što imam vadim

6/7/21

B109

ZAIŠTEM LI BOGA

Zaištem li Boga a zagubim sebe
Tad izgubio sam i sebe i Boga
I dok uklanjam se neprilična zloga
Vlasti namiruju vlastite potrebe

Izkorištavaju i mene i tebe
Konteso to je od pra i pra prošloga
Stog okanimo se izbora svakoga
Sve to s izborima tek su zlopotrebe

Svaka vlast doista uvijek je „od Boga“
Svoj zavičaj imat slobodan e toga
Držim se i vladam samo samim sobom

Skroman život vlastit vrt biljke i cvijeće
Smirenost u duši a s bliskom osobom
Banalno je ali od sveg drugog veće

15/7/21

B120

KAD IZLAZA NEMA

Kad izlaza nema kada posvud zid je
Kad u tamnici si a okolo ljudi
Kad čvršći taj zid je od pravog prosudi
Kad u toj apsani teže je do igdje

Kad izlaza za te nema nikog nigdje
Kad ništa se tebi niodkud ne nudi
Kad osuđenik si a da se ne sudi
Kad zidom zaklonjen očinji ti vid je

Kad filmovi tvoji tek su na papiru
Kada diletanti sav novac ubiru
Kada netaleti odasvud izviru

Tad Konteso trebam smirenu ti ruku
Tad čujem tvoj korak poznat mi po zvuku
Svevišnji tad ima konačnu odluku

20/1/22

B158

DA JOŠ MALO GUSTAM

Da još malo gustam ovo naše more
Jugo ili bura ma svejedno mi je
Da još koju uru kao i ranije
Gledam smiraj dana i najavu dzore

Ne obadam više niti što govore
Ni ovi ni oni dosta mi je svije
Svaki već čim zine neki naum krije
Naopaki prije nego li prozbore

Jesam imao sam djece sad ih nemam
Dođu i ne dođu u nekoje ure
Zaboravili su me a ni ja ne premam*

Unuci ne haju smiju se projure
Koja si ti ono aha znam Kontesa
No ja ne znam tko sam skrivaju nebesa

5/4/22

**Ne premam (dubr.) – ne hajem, ne zanima me*

B162

SVI MRTVI U NAMA

Svi mrtvi u nama i dalje su živi
Dio nas oni su sjede s nama jedu
Roditelje oba u genetskom slijedu
Nosimo posvuda jer nerazdvojivi

Od njih smo i stoga ništa nama krivi
Nisu što jedno smo u svakom pogledu
Unuci kad sliče baki ili djedu
Predke nose svud u tjelesnoj arhivi

Tko zna čiji gen je još u našoj koži
Pa smo netko koji nismo htjeli biti
Ali jesmo taj baš podatak skroviti

Dalje se u naše nasljednike množi
Konteso kad sve se iztraži i zbroji
Naši mrtvi i mi svojta smo to stoji

9/4/22

B178

JA ODNAROĐENOST

Ja odnarođenost ne mogu shvatiti
Stráno tko veliča a svojeg se srami
U pomodarstvu u vrevi i galami
Jadno mi je sve što tuđim se okiti

Onda ipak shvatim što je to u biti
Mnogi da su jadni napušteni sami
Ili kao ovce u općoj pomami
Stampedu se stada žele pridružiti

Konteso pogledaj cvjetaju bajami
Već nakon Božića cijeli vrt naš cvatni
Zadovoljan prede osunčane niti

Ti povlaštena si sada ovdje biti
Krajolik je s morem smiren u osami
A mi u tomu smo vazda unikatni

11/6/22

B191

NAJLJEPŠI TRENUTAK

Najljepši trenutak u danu je kada
Pospan na mek jastuk naslonim si glavu
Obraz je na svili u ležećem stavu
Na rub usne palac priljubim i tada

Kao u djetinjstvu svojem nekada
Spreman sam napustit svaku svoju javu
Utopiti sve u svega zaboravu
I čekati san da nad svime zavlada

Divno bi to bilo da se i ne budim
Da predhodno ne znam da će biti tako
Umrijet na taj način bilo bi prelaško

Kako zaslužiti takvu povlasticu
Konteso svjesno se umrijet ne usudim
Sretan kad me budiš dlanom na mom licu

19/5/22

B194

NA KRAJU SAM SVIJETA

Na kraju sam svijeta odvojen od svega
Od ljudi od knjiga od prosperiteta
Ni od čega korist a od svega šteta
Pravo govoreći tu sam bez ičega

Izmorenu tijelu potrebna je njega
Boli glava trbuh noge čak i peta
Strjelica u ništa već je odapeta
Sve gore od goreg ništa od boljega

I ne maštam više izmiču oznake
Godine unište više nego išta
Evo me na korak od vječnog lovišta

Odjednom se jave snažne preinake
Konteso svoj korak usmjerujem Tebi
Odavde nikamo i neću i ne bi

9/5/22

B199

KUDIKAMO GORI

Kudikamo gori san je od sve zbilje
Prepun mozak strašne prizore mi kaže
No istinu zbori o čem zbilja laže
Muku i mučninu jasno odašilje

Nekad sanjao sam nebeske vodilje
Daleko od ove životne gnjavaže
Čak ni snovi mi se više ne odvaže
Konteso slikati prekrasno jedrilje

Ko u dječjoj priči crtež i bosilje
Izmišljotinama san mi razpoláže
Grubo drsko mutnih smutnja izobilje

Bezmiłosno jasno sve mi obrazlaže
U postelji znojan u taj san zapretan
Budim se ti tu si razlog da sam sretan

4/5/22

B205

KADA UMREM NEMOJ

Kada umrem nemoj dulje žalit zà mnom*
Nego živi život ne žali ni malo
Neka ti do dòma našeg bude stalo
Vrta u kojem si uživala sà mnom

I gumna na kom si u klobuku slamnom
Smokve znala sušit vjetar kad bi kàlo**
I kad nebo kišno na zemlju bi palo
Slagala si ljese*** u kominu tamnom

Konteso smiješi se svakom novom danu
Jutro osunčano smiraj se rumèni
Nebesa nad morem kada žarom planu

Iznad najljepšeg na svijetu krajolika
A kad čas Tvoj kucne Tvoja je prilika
Raduj se nose Te u grobnicu k meni

14/2/21

**Prvi stih 71. Shakespereova soneta u prepjevu Luka Paljetka, prilagođen drugomu metru.*

***Kàlo (dubr.) - popustio, stao*

****Ljese (kon.) – drveni okviri i trskom pletene podloge za sušenje smokava*

B214

KOMU OSTAVITI

Komu ostaviti svoje uspomene
Kada odem tamo gdje zavazda gre se
U meni su sada i eno ih sve se
Upinju bit vaše kad ne bude mene

Oporučno ako tumačit se krene
Svim nasljednicima prenosit one se
Nigdje ne spominju zaborav odnese
Sve koje u knjige nisu pospremljene

Uspomene su mi sve što išta vrijedi
Konteso u njima živim nove lovim
Riječi moje s njima Ti dalje proslijedi

Unukama mojim kob ako poštedi
Njih od bahatosti koju mnogi slijedi
Dok ja tko zna kamo po nebima plovim

12/3/21

B216

ZVONA KAPTOLONA

Zvona Kaptolona duga desetljeća
Slušaš angeluse Pod zidom Kaptola
Šovinisti srbski sve su nas do bola
Uvrijedili crkve rušeći nam svijeća

Lijepo Naše gori duga tisućljeća
Ne postoji bolja domoljublja škola
Okupatorski je napad žig đavola
Bio i njihova i naša nesreća

Ne marim za crkve marim za čovjeka
Vlastitu mi crkvu u sebi osnujem
Konteso svjesni smo svega što nas čeka

Zvona Kaptolona i kad ih ne čujem
Znam da su u zvonu seoske kapele
Kaže mi što otac i mati mi žele

17/3/21

P5

PROLETERI VIDI

„Proleter“ vidi čak ni moja rima
Ne može složiti „ujedinite se“
Sve do devedeset prve to baš sve se
Izpisivalo na svima dnevnicima

Danas pokazati to može se svima
Glupost se prodaje na kućne adrese
Ovisnosti razne sve Kroatije rese
Svega tog od jučer još i danas ima

Proletera danas više je no ikad
Ljudi uništenih raznim ovrhama
S ovisničkom vlasti jao svima nama

Konteso znaš i ja pomislim kadikad
Da zbog svega toga „napustio sve bih
Kad smrću i Tebe ostavio ne bih“*

21/2/21

**Parafraza Shakespeareova stiha*

P6

ZORE I PIJETLA

Zore i Pijetla zakon svih zakona
Ne tek na Globusu nego u svemiru
Zakoni se razni rađaju umiru
Pijetao i zora to je od iskona

Ako ima koga sumnji u to sklona
Onom Gore neka oči svi upiru
U svega početku usvakom uviru
Pijetao i zora važe od eona

Triput objaviti stalno okretanje
Zemlje oko Sunca to je sâm Svevišnji
To je Božji zakon glavni i središnji

Kažu da je mijena sàmo stalno stanje
Nestane li ikad taj sveopći zakon
Konteso kaos tek nastati će nakon

23/2/21

P8

NEMA PRAVEDNIJEG

Nema pravednijeg stvora od kòkota
Prosvijećeni on je apsolutist žène
Sve jednako su mu uvijek poslužene
Svade li se tad ih sve potjera s plota

Car i vlasnik on je njihovih životā
Koje pomno čuva kao očne zjene
Junak ne zna pojam bitke izgubljene
Rađe smrt no pustit uljeza i skota

U kljunu on zrno nosi svakoj koki
Ne izdvaja neku svaka mu je tãman
I gladan on drži svoj moral visoki

Život svih ptica je strogo monogaman
Kokot se žrtvuje on je zato kadar
Konteso tek on bi bio pošten vladar

25/2/21

P9

ŽIVOT PIJEVACA SAM

Život pijevacā sam dobro proučio
Jer sam odrastao na farmi jedinac
Boležljiv osamljen i mršavi klinac
U životinjski sam svijet se uključio

Toma Akvinski je kad još zaključio
Svi dušu imaju ne tek pojedinac
Nego sve što živi pa čak i ježinac
Konteso i moj bi to zaključak bio

Pijevac pijevcu pijevac nikom se nē klanja
Sredio je život svojih podanika
Sve vrline ima ni jedna ne fali

Uzoran pravičan hrabar svima dika
Vladari svi svjetski pijevca bi trebali
Imati za uzor vlastita vladanja

25/2/21

P10

UHRVATSKOJ IMA

U Hrvatskoj ima tisuću pisaca
Tisuću Shakespearea ili Molièrea
A kad netko s time neku šêgu tjera
Valja reć više je lupeža lisaca

Dvoličnih troličnih i prevrtljivaca
Stranakā sitnežā isto tako vjerā
Ima nešto sitno i meštara pera
Konteso jedino nema čitalaca

Normalnima koji sve to u nas prate
Teško je shvatiti bit hrvatskog čuda
U Lijepoj Našoj je „i previše Judā“*

Jednom kad prerasteš u književnu građu
Uvijek da te traže nikada ne nađu
Stalno te shvaćaju a nikad ne shvate

28/2/21

**Parafraza Matoševe slične tvrdnje*

P15

POMALO SU SMIJEŠNI

Pomalo su smiješni pojci renesanci
Ovjekovječiše neku tuđu curu
Shakespeare svoju Crnu Petrarca Lauru
S kojima spavali njihovi su znanci

Pomodarske pojske bogaze i klanci
Zamišljenu rajsku iskali su uru
Orkansku i snažnu u prsima buru
Čeznutljivi pusti mučili ih sanc

Strasti i požude samoanalizom
William pronicao do dubinā duše
Zametnuti brojni opusi se ruše

Konteso pogledaj sa stoljeća nizom
Dok pisanja način jedan drugog slijedi
Od svega ostane što doista vrijedi

3/3/21//22,13)

P21

SVE TE JAVNE ŽENE

Sve te javne žene s tiska i s ekrana
Manekenke baby seeters i glumice
Influencerice gole s duplerice
Ženskog svijeta to je iztaknuta strana

Amêra predsjednik za života ràna
Tu je nalazio žene pratilice
Bez krpice osim kratke dopičnice
Današnjica to je svima dobro znana

Pojci renesanci dobro bi se snašli
Dostojnu hvaljenja i versa im svakog
Među njima neku Lauru pronašli

Potrošit pa bacit nema druga svrha
Konteso mi na to gledamo s ovakog
Unutarnjeg našeg zamišljenog vrha

6/3/21

P24

PIJEVAC KAD ZAPJEVA

Pijevac kad zapjeva novi dan tad svane
No u urbsu nema ni zore ni pijetla
Zvijezde se ne vide tek umjetna svjetla
Dirinčiti mora svatko da obstane

Da nas svih što više u što manje stane
Siromaške sobe skromna podrijetla
Zbijene su skupa povijesna je metla
Pomela i komfor za jadne pučane

Betonske kutije zločin graditelja
Natrpane pukom s milijardom želja
Ni jedna se bitna nikad ne ostvari

I tako se traje dok se ne ostari
Konteso ostalo malo nam je dana
Svaki neka bude radost razpjevana

11/3/21//6,50

P31

DRŽIĆ GENIJALAC

Držić genijalac za poredak stvari
Svašta je probao pod mantijom pa ne
Čudi me ni to što je i putane
Plaćao da živi kao da ne stari

Svaka šumska vila ko Variva vâri
Zaluđenu starcu predsmrtne mu dane
Veliko u malo ne može da stane
Malo u veliku tko da za to mari

Jer to smisla nema ko ni mlađarija
Današnja a koja Vidri djelo kviri
Vile su putane njima od potrebe

Putane su kurve znamo i ti i ja
Konteso pogledaj što je to u ustvari
Predstavili su nam ne Vidru već sebe

9/8/21

P36

ZVONINOM ĆU LAKŠE

Zvoninom ću lakše sve nego romanom
Kazati samo u četrnaest reda
Da se moćnik uz vlast straga joj i sprijeda
Dočepao stana u Gradu sanjanom

Roman početnički i s ozbiljnom manom
To uspjeh je velik iz svakog pogleda
Bila ūz mīr glava lava il medvjeda
Uspjeh je siguran s vladajućim klanom

Nema prigovora vještini meštrije
Sve je uvijek isto i danas i prije
Misu čuje bolje onaj do oltara

Konteso to nove stranice otvara
A na prokušani pouzdani način
Obmane i laži uspjehu su začin

16/8/21

P45

POHVALIH VIRUSE

Pohvalih viruse dvije i devete
U knjizi pohvala i njima sam odu
Sročio njihovu kasnijem pohodu
Koji ne vjeruju neka se prisjete

Opisujem sukob čovječanstvu prijete
Nemoralnom glupom ljudskom porodu
Dvije božje vrste u nebeskom svodu
Rat nad ratovima to je vidjet ćete

Vidovit sam kažu bio kao dijete
Virusi imaju svoje protumjere
Oni će još mnoge složiti u krevete

Konteso imajmo samo u se vjèrē
I narod virusa vlastit program ima
Suživot ostvarit s nama čovjecima

30/3/21

P50

LASKAVE TE LAŽI

Laskave te laži grijeha naše blâže*
Da svi lažu pravo reći istina je
Ali kada zašto komu laž se daje
I da li istine laž također traže

Pojcu renesancu bilo je najdraže
I prepjevcu isto ostalo ne haje
Ništa izvan mašte ljubavne odaje
Međutim moj život drugo nešto kaže

Tu svatko svakomu baš o svemu laže
Tako da sam i sâm prikazivan lažan
O svemu lažu mi preko svake mjere

Pomiješani tu su jezici i vjere
Konteso svojemu ni svoj nije važan
Ja istinu pišem laž mi je poždere

6/4/21

**W. Shakespeare, prema završnom stihu soneta 138 u prepjevu L. Paljetka*

P59

KAKO MAČKE ZNAJU

Kako mačke znaju vratiti se kući
Stotinama milja i bilo odkuda
Ili rode preko mora odasvuda
Svojem gnijezdu lete sigurne znajući

Navigacijski već sustav imajući
Ugrađen u sebi tehnološka čuda
Brojna milenija koštalo je ljuda
GePeeS da smisli nekam putujući

Gravitacijski mu sustav i prostorni
Ako ćemo pravo fah-idiotski je
Mačke su i ptice još savršenije

Dokazi su tomu odavno notorni
Usmjeri se meni a i ja ću Tebi
Konteso da i mi zalutali ne bi

10/9/21

P61

NEVALJALE PAPE

Nevaljale pape Dante Alighieri
Utrpao sve je u krugove pakla
Pogreška ni jedna nije se omakla
Sadašnji se papa Bergoglio mjeri

Pogrešnim mjerama postoje primjeri
Naivnosti jadne vražja ga je takla
Ruka a Svevišnjeg tada se izmakla
Pa katolik zida pravoslavne dveri

Nasjeda lažima slatkorječivosti
Razbojnice grli Bože mu oprost
Konteso vidi se budalaš i glupav

Ekumenizam mu „razbijena vaza“*
Jednom razbijenu sastavlja tek tupav
Vjerska ljubav takvog vodi do poraza

12/9/21

**René-François Sully Prudhomme, 1901. prvi nobelovac za književnost, Razbijena vaza/ Le vase brisé „il est brisé, n' tousez pas“/razbijena je, ne sastavljajte je/ ne može se sastaviti*

P70

RUKE KOJE OVO

Ruke koje ovo nekad su stvarale
A i mozak koji svime rukovodi
Ova čvrsta kuća za vodu odvodi
Suhozidni sklad su ruke gradit znale

Pametno i trajno lijepost ove vale
Oteti divljini svadbe i sprovodi
Svakidašnjost sve što na trajanje svodi
Nisu ga u tomu bitno ometale

Sve što ovdje vrijedi djelo je pradjeda
Čitavi današnji enjoy* jad je bijeda
Kuću i pradjeda uzdižem do neba

Ako Bogu išta pojasniti treba
Konteso turisti sad u njoj stanari
Dostojni je nisu eu-balegari

23/9/21

**Enjoy (amer.) – uživaj, kao smisao života*

P76

SVAK TAKAV JE KAKVOG

Svak takav je kakvog bacila je mina
Veliki je prasak ponovljen u malom
Čemu se čuditi svi smo uostalom
Bivši ejakulat sve je tek sudbina

Kad smo zamantrani ne samo od vina
Kad sličimo onom izpod križa palom
Kad odvozili smo svoj posljednji slalom
Što znači sve ovo što li Domovina

Ne zanima me ni euro ni marka
Sva ta brljavljenja kurvinske Evrope
I moćnika koji i moj narod škope

Konteso do kraja do posljednjeg trena
Dok riječ moja živi premda sve je varka
Domovinu imam nije izgubljena

7/7/21

P86

IMATI PA NEMAT

Imati pa nemat moći pa ne moći
Sve san iskusio i sva iskupljenja
Sve te snomorice sva ta noćna bdijenja
Nemoćna podneva lažljive ponoći

U nadi da ipak sebi ću pomoći
Stadoh u kolonu na čelu nam kènja*
Ne žena bila je vrijedna sažaljenja
Izkobeljati se valja snage smoći

Sve je bilo sve je sada sve će proći
Dok uplicem sebe u zakone krda
Pršte nove laži s novinskih poprišta

Konteso sve su mi uzeli a ništa
Nikada mi dali Bog neće pomoći
Ja se smješkam drži snažna me posprda

25/7/ 21

**Kènja (dubr.) – magarica, glupača*

P95

MUŠKARAC ŽENINA

Muškarac ženina najčešća igračka
Kadikad najdraža u to sumnje nema
Njeguje ga pazi pažljivo posprema
Isto joj je što i udarnička značka

Vrijednomu šljakeru lista podugačka
Značenja tu ima nogama objema
Njim igra se to je vrijednost joj golema
Plijen kao kad ulovi neka hitra mačka

Dob matrijarhata već se ostvaruje
Premda žena ženu muž muža blaguje
U novoj Sodomi sve se vidi čuje

Konteso dosluhom Svevišnjeg i Vraga
Osmotriš li iza zaumnoga praga
Misli da ima je no ona ima ga

5/10/21

P115

RAZŠIRENE NOGE

Razširene noge i ono između
Od postanka svijeta do njezina časa
Bilo kog statusa uzrasta i stasa
Bitan je trenutak u ljudskom naslijeđu

Ne čekaju niti u zrelost da prijeđu
Još djeca a pritom nije važna rasa
Tko kako na koju ni gdje da nabasa
Žure uživati još nespemne sved u

Oponašanjima enjoy uvjerenja
Društva u temelju posve naopaka
Živjeti što brže što više to svaka

Postavi u sridu svih vlastitih htijenja
Konteso slijedi li možda kataklizma
Ili sve to vrijedi tek Tvog aforizma

19/3/22

P120

INTIMU NE MOGU

Intimu ne mogu odvojiti od svijeta
Ni od suvišnih mi nepotrebnih vijesti
Sve one na jedno mogle bi se svesti
Ne biti najveći diktatoru smeta

Iznimno pametan a s mozgom djeteta
Slabijem na prsa oborenim sjesti
Strahom sve takmace smlatiti pomesti
Ne odustaje od monstrumnog adeta

Bježao bih i ja od njega prokleta
Ali nemam kamo gle ga tu u sobi
I na nas nasrće bahat sa ekrana

Zemljacima svojim golema je šteta
Milijune drugih uništi i pobi
Konteso svaka mu vrlina je mana

14/3/22

P141

LIPANJKO SRPANJSKA

Lipanjsko srpanjska paklena pripeka
Upaljeno cvrči polje i prisoje
Tko izbrojio bi cvrčaka bezbroje
Sunčanoga žara nad nama je peka

Žešća još popodne vreline nas čeka
Užarenost svega nestaju i boje
I zrak uzavreo i sve to tako je
U ovoj dolini još od pračovjeka

I noći su vrele tijela nam se znoje
Te klima-naprave dobro da postoje
No od hladovine nema boljeg lijeka

Konteso tako će bit mi do isteka
Da cvrčci već zorom vježbaju orkestar
Dirigirao bih no za to sam prestar

28/6/22

P153

ZAŠTO SVU TU ČELJAD

Zašto svu tu čeljad zovemo ljudima
I da ljud i čovjek biti dobar znači
Kad ne vlada dobro nego tko je jači
I kada ratuju stalno svi sa svima

I što znači ljudski svakakvih ima
Sin oca kći mater i mrzi i tlači
Žene pobile su mil'jarde nejači
Najgora je ljudska vrsta među svima

Vrstama svih znanih božjih nam stvorenja
Nekih vrsta nema jer su izumrle
Zašto li čovjeci tom finalu hrlje

Zemlja zvijezda tek je u svemiru mrva
Sitna nestane li ni zadnja ni prva
Konteso jesenja berem kasna zrenja

17/5/22

M1

PROBUDIM SE NAGLO

Probudim se naglo znojan usred noći
Bez najave gle ih svuda Bizantinci
I ladice su ih pune svi pretinci
Izlaze odasvud i još će ih doći

Ne znam gdje smjestiti tolike ću moći
Bradonje neki su s križem neki klinci
Svi smiješe se milo skup i pojedinci
Darove donose sada o ponoći

Ruke šire pa me grle cjelivaju
Sve mi svoje smiješke preponizno daju
Najdraža su čeljad što igdje postoje

Konteso a razlog dolaska im što je
Jastuk na glavu mi nenadano stave
I sve mi pokradu pošto me zadave

29/3/22/1,35

M2

KAD U ČISTU SRIJEDU

Kad u Čistu srijedu završe poklade
S maskama i bez njih bezočnim lažima
Hranit će nas svašta tv-ekran prima
I dalje će lagat sve u korist vlade

Muka Isusova koliko se znade
Smrt na križu znači spas pokradenima
Sve više i više baš takvih nas ima
Što okanismo se već svakoje nade

Isusu se moliš i ljubiš kronicu
Bol patnju i nadu čitam na Tvom licu
Ja ne predajem se spas vidim u stihu

A on zavarava i duh mi i psihi
Tvoju čvrstu vjeru ništa neće strti
Konteso spas nam je tek u skoroj smrti

14/2/21

M6

VAŽAN POLITIČAR

Važan političar u Hrvatskoj taj je
Krupno ljudsko govno ni znanja ni volje
Nema za državu da nam bude bolje
Svima ne tek njima što zakone kroje

Za sebe i sebi slične svate koje
Postave da lažu sve nas jadne dolje
Puni bahatosti zla i samòvolje
Televizijom nas ko zamorce goje

„Drugove odozdo“ kako reče Tito
„Drugovi odozgo“ sišu i vječito
Konteso onaj tko pobijedi vlada

Bilo je i bit će uvijek ko i sada
Pošten Hrvat sebe kloni svake vlasti
A glasuje tko će varat ga i krasti

18/2/21

M9

NEMOJ POMISLITI

Nemoj pomisliti da brati Croati
Ne bole i mene bole itekako
Kad su izdajnici Jude smeće svako
Zdvojan sam i tužan jer su moji brati

No velikih ljudi imasmo da stati
Uz bok ponajvećih mogu i to lako
Kada najteže je domisliti kako
Sve jade nadvladat pobjednički sjati

Konteso kad psetu neznanu na cesti
Ranjenom i samom ti povijaš rane
Odvajaš za njega od vlastite hrane

I ne može ništa taj tvoj naum smesti
Brižna si i nježna ko da si mu mati
Našijenka si prava živjeli Hrvati

20/2/21, 22,30

M15

DEVEDESET PETE

Devedeset pete Hrvati su sjajno
Oslobodili se od okupatora
Svima se prividi osvit nova zora
Pobijedili su zbilja meaestralno

No peta kolona osta čak legalno
Rovariti naum opaka zlotvora
Srbija Hrvatsku da podjarmit mora
Hrvatskim Jadranom obsjednuti trajno

Bruxelles centar te je težnje već odavno
Konteso nikada ne djeluju javno
Namjesnik je stvoren perfidno potajno

Vlast hrvatsku čine sve kukavci sinji
Hrvat u Hrvatskoj biva u manjini
Pijanac je od njih takvih trezveniji

5/2/21

M27

IZGINULI SU

Izginuli su u ratovima djedi
Pradjedi još više i još poranije
Pa vazali turski ni poslije ni prije
Nikad nisu bili to iz toga slijedi

Plemstvo u raskoši a sav puk u bijedi
Posvuda slično je duž Evro-Azije
Premda nema plemstva tu su parajlije
Uzorak je isti i on uvijek vrijedi

Seljačić nadaren kog su školovali
Samac samonikli i bogumil stoga
U genu nikoga ne štujem do Boga

No sve se događa izvan moje volje
Konteso za koga god da glasovali
Taj na nama jaši pa smo uvijek dolje

11/3/21

M29

JUTRO KADA SVANE

Jutro kada svane i sunce kad gràne
Meni mrskom temom još se uvijek bavim
Renesansno ljubav ne mogu da slavim
Zla nasrću na me baš sa svake strane

Znam da ljudskog stvora ne ima bez mane
Neizvjesnostima svaki dan se davim
Mučim se poštenje u os da postavim
Oduprem se težnji glupave nakane

Braća s istoka nas u mržnjama ròbe
Obmanuta laži i snom svoga vožda
Uzalud je reći bit će bolje možda

Vidim zlo da niče otimačke zlòbe
Konteso lagati znaš da ne umijem
Nad poštenjem svojih predaka dok bdijem

15/3/21

M32

USIJEČNJU VEĆ SU

U siječnju već su forzicije cvale
Devedeset prve i druge u ratu
Godina na ponos svakomu Hrvat
Kad su maske s lica nasilnika spale

I lažne parole ma kako se zvale
Našli se Konteso svi u ratnom blatu
Svaka ptica svojem prhnula je jatu
Branit morasmo se savjesti nas zvale

Nećete na naše ne u Čavoglave*
Dok ijedne ima naše žive glave
To simbol otpora osvajaču posta

Forzicije cvale zbog lijepa vrèmena
Nikada ružnijih presudnih vremênā
Svatko dom svoj brani pametnomu dosta

20/3/21

**Čavoglave – selo u zaleđu Šibenika, simbol otpora okupatorima u pjevanju
Marka Perkovića Thopsona*

M41

SMIŠLJAO SAM JUTROS

Smišljao sam jutros što ću o gadosti
U Lijepoj Našoj jasno napisati
Smutljivac lažljivac koji sve nas blati
Šovinist manjinski pokvaren do kosti

Prepreden i lukav zao zna ubosti
Petokolonaški vješto baratati
Vladom i vladarom a to treba znati
Svime što govorit Bože mu oprost

Netrpeljivost i mržnju svuda sadi
Manjini većini jednako se gadi
Postiže suprotno od onog što želi

Ratovat Konteso nikog ne veseli
Izobličeni primjer vlastite je sorte
Genetski tipičan od Rima do Porte

31/8/21

M54

OBEĆAVALI SU

Obećavali su budućnost nam bolju
Jurišnici ljuti Staljina i Tita
Zanesenjaci iz Zagreba i Splita
Još iz Moskve svoju namećući volju

Spremi stog da ljude strijeljaju i kolju
Da im uzmu žene kuće novac žita
Demokratski da se samo vođu pita
Ja se toga sjećam pa Te stoga molju

Konteso da bolje promotrimo danas
Sve to protiv nas a niti malo za nas
Zbog čega imasmo krvave pokolje

Genocid stravičan poslije Drugog rata
Doživi Maribor* ne neće bit bolje
Dok istine nema laž korijenje hvata

23/7/21

**Roman Ljeljak, Maribor najveće stratište Hrvata, knjiga dokumenata i svjedočenja o komunističko-staljinističkom genocidu 1945., Radenci, Slovenija, 2017.*

M60

POŽDROKALI SU

Poždrokali su i polokali su je
Svoju Domovinu brati mi Croati
A zašto i zakaj ča ni nam je znati
Pljačku domovine i vrh vlasti snuje

Okupator nam i sada sudbu kuje
S izdajničkom vlasti koja sve nas blati
Jest čudan su narod ti moji Hrvati
Koji klali su ga s njima on druguje

Svoj vrat sam postavlja na panj obezglavljen
Očiti zlikovac i danas je slavljen
Konteso tî ù zlu sve bezdušno krađu

Sami sebe premda itekako znadu
Države da nema ako je ne grade
A lica im vidiš samo na poklade

18/1/22

M66

POSTOJI LI NEGDJE

Postoji li negdje „koljačko pjesništvo“
Činjenice o tom nisu nepoznate
Okupirali su nas bili no to znate
Čuli smo tad pjevat vojsku i čelništvo

Osvajačka horda ima sljedbeništvo
Zločinačku volju ljudi teško shvate
I Zagrebčane su ubijale granate
Srbsko ih je slalo nam zapovjedništvo

A u Vukovaru pjevalo četništvo
„Slobodane šalji“ na rimu „salate“
„Bit će mesa“ čuj ih „klat ćemo Hrvate“

Bolesne su klali pa čak i ranjeništvo
Konteso zašto se stalno o tom šuti
„Povijest se ponavlja“ mučno mi je čuti

22/3/22

